

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Vystymosi komitetas

**NEGALUTINIS
2005/2004(INI)**

28.4.2005

PRANEŠIMO PROJEKTAS

dėl vaikų išnaudojimo besivystančiose šalyse, ypatingą dėmesį skiriant vaikų
darbui
(2005/2004(INI))

Vystymosi komitetas

Pranešėjas: Manolis Mavrommatis

Vertimas pagal sutartį

PR\565440LT.doc

PE 357.560v02-00

LT

LT

PR_INI

TURINYS

PsI.

EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS.....	3
EXPLANATORY STATEMENT.....	9

EUROPOS PARLAMENTO TEISÉKŪROS REZOLUCIJOS PROJEKTAS

dėl vaikų išnaudojimo besivystančiose šalyse, ypatingą dėmesį skiriant vaikų darbui (2005/2004(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į EB sutarties 177, 178, 180 ir 181 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Konstitucijos Europai III antraštinės dalies 316, 317 ir 318 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją¹, visų pirma į jos 32 straipsnį,
- atsižvelgdamas į šios konvencijos 2002 m. I ir II fakultatyvinius protokolus dėl vaikų pardavimo, vaikų prostitucijos, vaikų pornografijos ir dėl vaikų dalyvavimo ginkluotuose konfliktuose,
- atsižvelgdamas į TDO 138 konvenciją Nr. 138 dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus (1973 m.) ir konvencija Nr. 182 dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo ir neatidėliotinų veiksmų tokiam darbui panaikinti (1999 m.),
- atsižvelgdamas į AKR ir ES partnerystės sutartį, pasirašytą 2000 m. birželio mėn. Kotonu (Beninas),
- atsižvelgdamas į kitus tarptautinius dokumentus, kuriais siekiama stiprinti vaikų teisių apsaugą, kaip antai į JT Tarptautinį paktą dėl pilietinių ir politinių teisių², JT Tarptautinį paktą dėl ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių³, JT Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurą, nežmonišką ar žemiantį elgesį ir baudimą⁴, JT Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims⁵ ir Otavos (minų uždraudimo) sutartį⁶,
- atsižvelgdamas į Afrikos vaiko teisių ir gerovės chartiją, kuri buvo priimta 1990 m. liepos mėn. Nairobije (Kenija),
- atsižvelgdamas į Tūkstantmečio pažangos tikslų programą, visų pirma į šios programos 1 ir 2 tikslus ir į JT aukšto lygio „Tūkstantmečio renginį“, kuris įvyks 2005 m. rugsėjo mėn. Niujorke,
- atsižvelgdamas į ankstesnes rezoliucijas ir į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos rezoliucijas⁷,

¹ Priimta 1989 m. ir įsigaliojo 1990 m.

² Priimta 1966 m. gruodžio mėn.; įsigaliojo 1976 m. kovo mėn.

³ Priimta 1966 m. gruodžio mėn.; įsigaliojo 1976 m. sausio mėn.

⁴ Priimta 1984 m. gruodžio mėn.; įsigaliojo 1987 m. birželio mėn.

⁵ Priimta 1965 m. gruodžio mėn.; įsigaliojo 1969 m. sausio mėn.

⁶ Priimta 1997 m. Otavoje.

⁷ Ypač į šias EP rezoliucijas: 2003 m. liepos 3 d. dėl prekybos vaikais ir vaikų kareivių (OL C 74, 2004 2 24, p.

Vertimas pagal sutartį

Vertimas pagal sutartį

- atsižvelgdamas į tarptautinę vaikų darbo panaikinimo programą (IPEC), kurią 1992 m. pateikė TDO ir kuri veikia 51 šalyje,
- atsižvelgdamas į TDO ir UNICEF pranešimus ir kitą veiklą švietimo srityje¹,
- atsižvelgdamas į 2000 m. Pasaulinį švietimo forumą Dakare (Senegalas) (Dakaro viršūnių susitikimas), kuriame buvo priimtas dokumentas „Visiems prieinamas švietimas“,
- atsižvelgdamas į Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 26 straipsnį, kuriame mokslas apibrėžiamas kaip pagrindinė žmogaus teisė,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės asamblėjos specialiąjį sesiją vaiko klausimais, surengtą 2001 m. Niujorke, ir į jos išvadas „Pasaulis vaikams“,
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl vaikų ginkluotuose konfliktuose²,
- atsižvelgdamas į Librevilio deklaraciją dėl prekybos vaikais, kurią 2002 m. priėmė 21 Afrikos valstybė³,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl nevalstybinių veikėjų dalyvavimo⁴,
- atsižvelgdamas į Tarybos rezoliuciją dėl bendros socialinės atsakomybės⁵,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl bendros socialinės atsakomybės: verslo indėlis į tvarią plėtrą⁶,
- atsižvelgdamas į EBPO gaires daugiatautėms įmonėms⁷,
- atsižvelgdamas į JT vyriausiojo žmogaus teisių reikalų komisaro pranešimą dėl tarptautinių korporacijų ir su jomis susijusių verslo įmonių atsakomybės žmogaus teisių atžvilgiu¹,

669.), 2003 m. gegužės 15 d. dėl Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui dėl mokymo ir lavinimo mažinant skurdą besivystančiose šalyse (OL C 67, 2004 3 17, p. 285.),
 2001 m. rugėjo 6 d. dėl pagrindinio išsilavinimo besivystančiose šalyse, atsižvelgiant į Jungtinių Tautų Generalinės asamblėjos specialiąjį sesiją vaikų klausimais (2001/2030(INI)), rezoliucija dėl ES pozicijos Jungtinių Tautų Generalinės asamblėjos specialiojoje sesijoje vaikų klausimais (OL C 127, 2003 5 29, p. 691.),
 2002 m. birželio 13 d. dėl vaikų darbo naudojimo sporto įrangos gamyboje (OL C 261, 2003 10 30, p. 395.),
 AKR ir ES jungtinės asamblėjos rezoliucija dėl vaikų teisių, ypač dėl vaikų kareivių (OL C 26, 2004 1 29, p. 17.).

¹ Ypač į TDO pranešimus „Ateitis be vaikų darbo“ (2002 m.), „Kova su vaikų darbu per švietimą“ (2003 m.), „Investavimas į kiekvieną vaiką“ (2004 m.) ir UNICEF pranešimą „Švietimo finansavimas – investicijos ir graža“ (2002 m.).

² 2003 m. gruodžio 10 d., dok. 15634/03.

³ Priimta 1997 m. lapkričio 7 d. AKR valstybių ir vyriausybų vadovų pirmajame aukščiausio lygio susitikime Librevilyje (Gabonas).

⁴ OL C 76, 2004 3 25, p. 247.

⁵ (dok. 5049/03).

⁶ OL C 67, 2004 3 17, p. 28.

⁷ Metinis pranešimas dėl gairių daugiatautėms įmonėms.– 2000 m. leidinys.

Vertimas pagal sutartį

PE 357.560v02-00

4/3

Vertimas pagal sutartį

- atsižvelgdamas į TDO 1977 m. lapkričio mėn. priimtą trišali pareiškimą dėl daugiataučių įmonių ir socialinės politikos principų,
- atsižvelgdamas į JT Pasaulinio susitarimo penktąjį principą „Įmonės turėtų palaikyti veiksmingą vaikų darbo panaikinimą“,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir į Tarptautinės prekybos komiteto nuomonę (A6-0000/20005),

- A. kadangi vaikų darbas – tai bet kokio pobūdžio 5 – 18 metų vaikų atliekamas darbas, kuris kenkia jų fizinei arba psichikos sveikatai, arba, atimant iš jų galimybę lankyti mokyklą, trukdo jų socialiniam, moraliniam ir psichologiniam vystymuisi,
- B. kadangi 246 mln. vaikų pasaulyje dirba, iš kurių 179 mln. yra pagal TDO apibrėžimą nepriimtino vaikų darbo formų aukos,
- C. kadangi dauguma dirbančių vaikų įdarbinami žemės ūkio sektoriuje,
- D. kadangi Rytų Europoje ir Viduržemio jūros regione 5 mln. vaikų yra išnaudojami savo darbo vietose,
- E. kadangi 1995 m. Vaiko teisių konvenciją ratifikavo dar ne visos ją pasirašiusios valstybės, būtent Jungtinės Amerikos Valstijos ir Somalis,
- F. kadangi vaikų darbas yra ir skurdo priežastis, ir jo padarinys,
- G. kadangi būtina pabrėžti gimusią vaikų registravimo registracijos biuruose svarbą ir tiesioginį ryšį su TDO konvencijos Nr. 138 įgyvendinimu,
- H. kadangi 2000 m. lapkričio 10 d. Komisija ir Taryba išleido bendrą komunikatą dėl visuotinio pradinio išsilavinimo ir dėl pirmenybės suteikimo švietimo vystymui; be to, Europos Parlamentas daugybėje rezoliucijų pripažino ryšį tarp švietimo ir vaikų darbo panaikinimo,
- I. kadangi 121 mln. vaikų (iš kurių 65 mln. yra mergaičių) niekada nėra lankę mokyklos,
- J. kadangi daugelis dirbančių vaikų negali lankyti mokyklos, nes tai laikoma prabanga, kai vaikų uždirbamos pajamos sudaro labai svarbią papildomą šeimos pajamų dalį, kuri užtikrina šeimos išlikimą; kadangi 120 mln. dirbančių vaikų dirba standartinės trukmės darbo dieną ir todėl jie įgyja netinkamą išsilavinimą arba jo visai neįgyja,

¹ JT dok. ECN 4/2005/91, 2005 m. kovo mėn.

Vertimas pagal sutartį

Vertimas pagal sutartį

- K. atsižvelgdamas į tai, kad mokslas ir profesinis mokymas yra gyvybiškai svarbūs kovojant su skurdu, ypač mergaitėms ir moterims; pabrėždamas Komisijos politinį įsipareigojimą padidinti mokymui ir lavinimui skirtas lėšas, atsižvelgiant į vystomajį bendradarbiavimą,
- L. kadangi Taryba aiškiai pareiškė savo įsipareigojimą Tūkstantmečio pažangos tikslų programos atžvilgiu,
- M. kadangi sporto prekių gamintojai 1978 m. įsipareigojo laikytis FIFA Darbo praktikos kodekso, kuris draudžia naudoti vaikų darbą tiems gaminiams gaminti, kuriems jis suteikia licencijas,
- N. kadangi įmonės, iškaitant daugiatautes, privalo padėti panaikinti vaikų darbą,
- 1. Ragina visas šalis kaip galima greičiau ratifikuoti JT vaiko teisių konvenciją ir jos fakultatyvinius protokolus ir užtikrinti jų įgyvendinimą;
- 2. Ragina visas ES valstybes nares, kurios dar neratifikavo TDO konvencijų Nr. 138 ir 182, jas ratifikuoti ir užtikrinti jų įgyvendinimą;
- 3. Pabrėžia, kad kovai, kuria siekiama panaikinti vaikų išnaudojimą ir vaikų darbą, ES turi būti teikiamas politinis prioritetas ir ragina Komisiją sukurti specialią biudžeto eilutę, kurioje pagrindinis dėmesys būtų skiriamas vaikų teisių apsaugai Europos iniciatyvos už demokratiją ir žmogaus teises (EIDHR) kontekste;
- 4. Ragina Komisiją visą vaikų darbo panaikinimo klausimą nuosekliu būdu įtraukti į savo veiksmų programas, visų pirma į šalių ir regionų strateginius dokumentus ir į nacionalines ir regionines programas, taip pat į Plėtros politikos ataskaitos peržiūrėjimo procesą ir sutelkti dėmesį į esminį švietimo vaidmenį;
- 5. Ragina Komisiją užtikrinti, kad ES prekybos politika atitiktų jos įsipareigojimą ginti ir skatinti vaikų teises;
- 6. Ragina Komisiją užtikrinti, jog vaikų darbo problema taptų pagrindiniu žmogaus teisių komitetų ir pogrupių, įkurtų pagal prekybos ir bendradarbiavimo susitarimus, darbo klausimu;
- 7. Ragina Tarybą ir Komisiją įtraukti į vystomojo bendradarbiavimo politiką oficialaus gimusių vaikų registravimo praktiką kaip pagrindinę vaikų teisių gynimo priemonę;
- 8. Ragina Komisiją oficialaus gimusių vaikų registravimo klausimą ateityje spręsti visuose savo komunikatuose, susijusiuose su vystymosi politika, ir pateikti siūlymus dėl tokios praktikos skleidimo skatinimo;
- 9. Pritaria Komisijos narių grupės pagrindinių teisių klausimais steigimui ir ragina tą grupę vaikų apsaugos ir vaikų darbo panaikinimo klausimams suteikti vieną iš pačių aukščiausių prioritetų;

10. Pritaria vyriausiojo žmogaus teisių reikalų įgaliotinio paskyrimui ir ragina ji vaikų darbo panaikinimo klausimą įtraukti į savo prioritetinių klausimų sąrašą;
11. Ragina Komisiją parengti metinį komunikatą dėl vaikų teisių, kuris suformuootų darnų vaikų apsaugos ir vaikų darbo panaikinimo pagrindą;
12. Pritaria strateginės partnerystės vystymosi srityje tarp TDO ir Komisijos 2004 m. liepos mėn. užmezgimui ir jos skiriamam ypatingam dėmesiui vaikų darbui; ragina Komisiją periodiškai pranešti Parlamentui apie rezultatus, pasiektaus šio bendradarbiavimo srityse; ragina Komisiją užmegzti panašų bendradarbiavimą su kitomis atitinkamomis organizacijomis, kaip antai UNICEF;
13. Ragina Tarybą ir jai pirminkaujančiuosius propaguoti vaikų teises ir vaiko darbo panaikinimą 2005 m. rugėjø mén. Niujorke įvyksiančiame JT aukšto lygio „Tūkstantmenčio renginyje“, nes jie – tai ES balsas;
14. Ragina Komisiją ir AKR ir ES jungtinę parlamentinę asambleją derybose dėl AKR ir ES partnerystės susitarimo peržiūrėjimo atsižvelgti į Jungtinių Tautų Generalinės asamblejos specialiosios sesijos vaikų klausimais rezultatus ir ragina visas šio susitarimo ir ES valstybes nares gerbti šioje sesijoje priimtuos įsipareigojimus;

Ryšys tarp švietimo, skurdo ir vaikų darbo panaikinimo

15. Dar kartą pabrëžia savo požiūrį, kad egzistuoja tarpusavio skatinimo ryšys tarp išsilavinimo stokos ir vaikų darbo;
16. Ragina Komisiją pasinaudoti ES, kaip pagrindinės humanitarinės pagalbos teikėjos tarptautinėms institucijoms¹, padëtimi ir daryti spaudimą vaikų darbo panaikinimo politikos formavimui, taip pat siekti įgyvendinti tikslą, kad mokslas bûtų vienodai prieinamas visiems, tuo pademonstruojant jo esminę reikšmę vaikų ateiciai;
17. Apgailestauja dėl to, kad po Dakaro viršunių susitikimo nebuvo pasiekta reikšmingų rezultatų kovojant su švietimo krize, ir pažymi, kad šiuo metu 113 mln. mokyklinio amžiaus vaikų, iš kurių du trečdaliai yra mergaitės, neturi galimybës gauti net pradinio išsilavinimo;
18. Mano, kad visiems vaikams be išimties turėtų būti suteikta galimybë mokytis, ir pažymi, kad mokesčio už mokymą ir pagrindinį išsilavinimą panaikinimas, naujų mokyklų kûrimas ir supratimas, kad mokslas gali užtikrinti vaikams geresnę ateitį, paskatins vaikus ir jų šeimas grįžti į klases;

¹ Tokiomis kaip JUNESKO, UNICEF, Pasaulio bankas ir Tarptautinis valiutos fondas.

Vertimas pagal sutartį

Vertimas pagal sutartį

19. Ragina Komisiją nustatyti aiškius visuotinio pagrindinio išsilavinimo tikslus nacionalinėse veiksmų programose, skiriant ypatingą dėmesį tam, kad mergaitės ir vaikai iš žemesnių socialinių grupių turėtų galimybę naudotis mokymo programomis;
20. Mano, kad vaikų darbas yra nesubalansuoto socialinio ir ekonominio vystymosi pasekmė; rekomenduoja, kad, siekiant panaikinti vaikų darbą, reikėtų atsižvelgti į socialines sąlygas ir skurdą besivystančiose šalyse, ir pasiūlyti priemones, kurios padidintų namų ūkių pajamas, pavyzdžiui, užtikrintų minimalų darbo užmokestį suaugusiems darbuotojams;
21. Pritaria Tarptautinei vaikų darbo panaikinimo programai (IPEC) ir remia joje siūlomas skatinimo priemones, kurios sugrąžintų vaikus į mokyklas, pavyzdžiui, nemokamą vaikų maitinimą ir kitą šeimoms teikiamą pagalbą;

Nepriimtinas vaiku išnaudojimas

22. Reiškia susirūpinimą dėl rimtų vaikų teisių, kurios yra apibrežtos JT vaiko teisių konvencijoje, pažeidimų, išskaitant teisę į sveikatos priežiūrą, mokslą ir maistą ir į apsaugą nuo smurto, išnaudojimo ir blogo elgesio;
23. Ragina Komisiją remti programas dėl neiprastų vaikų darbo formų, pavyzdžiui, namų darbininko darbo ir vaikų pardavimo šeimos skoloms apmokėti (skolos vergija);
24. Pritaria rengiamam Komisijos komunikatui dėl prekybos žmonėmis (2005 m.);
25. Dar kartą pakartoja savo siūlymą skirti specialų ES atstovą vaikams – ginkluotų konfliktų aukoms, siekiant užtikrinti deramą dėmesį tokioms situacijoms;

Bendra atsakomybė

26. Pritaria rengiamam Komisijos komunikatui dėl bendros socialinės atsakomybės, kuris turi pasiroti 2005 m. balandžio mėn.;
27. Ragina Komisiją ir Tarybą skatinti sąžiningos prekybos iniciatyvas, ypač neseniai įstojujose valstybėse narėse, vykdant gamintojų stebėseną, kuria siekiama užtikrinti, kad jų metodai atitiktų sąžiningos prekybos standartus;
28. Ragina valstybes nares informuoti vartotojus apie bendrą socialinę atsakomybę ir remti iniciatyvas, kuriomis siekiama propaguoti produkciją (daugiausiai žemės ūkio ir sporto prekių pramonės), kuriai pagaminti nebuvo naudojamas vaikų darbas;
29. Ragina Tarybą remti EBPO gaires daugiatautėms įmonėms ir JT Pasaulinį susitarimą;
30. Pritaria kakavos pramonės gamintojų tarptautiniu lygiu pasirašytam protokolui dėl kakavos pupelių ir jų išvestinių produktų auginimo ir perdirbimo ir plano aprūpinti vaikų

darbą futbolo kamuoliams gaminti (siūti) Pakistane įgyvendinimo rezultatams ir remia bet kokias kitas panašias pastangas;

31. Paveda savo pirmininkui šią rezoliuciją perduoti Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams ir UNICEF bei kitoms atitinkamoms JT agentūroms.

Vertimas pagal sutartį
Vertimas pagal sutartį

EXPLANATORY STATEMENT

The exploitation of children in developing countries, with a special focus on child labour

Introduction

**'One picture, a thousand words',
Chinese proverb.**

A photograph of an armed child at the battlefield. Hundreds of young children crammed into shacks working relentlessly in the fight for life; their own and those of their ailing parents. Thousands of young children aged 5-17, instead of being educated in schools, are scattered across fields gathering in crops and other products. Millions of young children throughout the world are calling for our attention, asking for our care, affection and support. We have an obligation to protect them. We have the power. The European Union cannot and must not remain indifferent in the face of the exploitation of children in developing countries. The international organisations are doing their part. European citizens support this effort - because 246 million children in our world are looking to us with hope in their hearts.

Background

The term 'child labour' means any form of work performed by children between the ages of 5 and 17 which is harmful to their physical and mental health and impedes their social, moral and psychological development. Furthermore, this term also covers any form of activity which keeps children away from the place where they should be, i.e. in the classroom. Moreover, the minimum permissible age for working is 14 years.

The following are also considered to be forms of child labour: *trafficking in children, prostitution, exploitation of children sold to pay off family debts (debt bondage), those who work confined as domestic help and those working in dangerous jobs such as in mines, the chemical industry and farm work which involves contact with pesticides and insecticides etc.*

At present, 246 million children in the world work, a number equivalent to approximately half the population of the European Union. According to recent data provided by the International Labour Organisation (ILO), 171 million children work in places which are hazardous for their physical and mental health, 5.7 million have become slaves to pay family debts, 1.8 million are exploited by prostitution and pornography rackets, 1.2 million have fallen victim to trafficking or have been press-ganged into sexual exploitation, forced labour or work, 600 000 are involved in other illegal activities, while at least 300 000 children have been forcibly recruited into armed forces around the world.

Of those children, 121 million (65 million of whom are girls) have never been to school, 73 million are under the age of 10 and some 179 million are victims of what the ILO describes as worst forms of labour.

Furthermore, 70% of working children are ‘employed’ in the agricultural sector, while in the developing countries, one third of farmers are aged between 5 and 17. The children who work in the fields, under appalling conditions, often fall victim to both economic and physical exploitation. In commercial farming, principally in the production of cocoa, tea, coffee, cotton and rubber, where child labour is common, effective action to eliminate it is extremely important.

Child labour is not a phenomenon encountered only in the underdeveloped and developing countries. In eastern Europe and the Mediterranean region, 5 million children are subject to exploitation at places of work.

Despite this situation, labour for children under the age of 17 is not prohibited. The United Nations Children’s Fund (UNICEF) and many organisations dealing with children recognise that children’s work can be of substantial assistance to the families who have problems surviving. Moreover, work which brings the children money for their own use, which is performed in tandem with their studies at school is, in many cases, beneficial for their intellectual development and, therefore, acceptable. Unfortunately, however, according to ILO figures, 120 million of the total number of children working perform normal, and not reduced, working hours, with the result that their education ranges between inadequate and non-existent.

Causes

Child labour is a complex problem. There are socio-economic reasons which have to be identified in order to find an effective solution. It is principally a product of poverty, a lack of equal opportunities, a lack of access to education and the gap between urban and rural areas.

According to UNICEF, the basic cause is *poverty*. Poverty and child labour are bound up in a paradoxical relationship. However, it had also been reported at the Oslo Conference on child labour that ‘the exploitation of children is both a cause and effect of poverty’. On the one hand, poverty drives many families to put their children to work as the only means of survival. On the other hand, economic exploitation of children perpetuates the problems of illiteracy, social exclusion and inequality, and delays development.

Moreover, an important cause of economic exploitation of children is *lack of education*. In many cases, the absence of alternative activities drives children into work. The lack of school facilities or the need to pay school fees for basic education, which may not be high but are considered to be a luxury for many families, keep the children away from the place where they should ‘work’. The fact that in many developing countries education is not an alternative solution to work is often the result of the irresponsibility of governments, which consider investment in other areas more pressing.

Child labour may also be a consequence of *marginalisation of certain social groups*, owing to the lack of legislation to ensure equality in education or owing to historical or religious

Vertimas pagal sutartį
Vertimas pagal sutartį

traditions. Discrimination relating to gender, nationality, social class, religion or even health pushes children from these social groups into the ‘worst forms of labour’.

A significant impediment to combating child labour is the *failure to register children’s births*¹. The registration of children at the registry office and, by extension, the issuing of a birth certificate, ensures that in future they have the right to enjoy the protection of the State, including the right to vaccination, access to medical care and to education.

Some of the reasons for the failure to register new-born babies are the relatively high cost, ignorance of the procedure, distance from towns in which registry offices are located or even lack of information as to the importance of acquiring a birth certificate. Official registration of children’s births is a fundamental instrument of supervision and prevention of uncontrolled child labour and of all forms of exploitation. It has been calculated that registration at a registry office costs less than 1 dollar per person². Nevertheless, each year, one third of new-born babies (some 40 million) are deprived of this right and therefore run the risk in future of falling victim to exploitation.

Elimination of child labour and promotion of education

It is a fact that poverty, lack of education and child labour form a vicious circle. Where the levels of poverty are high, children are required to work from an early age, and thus stay away from school, while their lack of education makes them more susceptible to exploitation and deprives them of a better future. The elimination of the economic exploitation of children is therefore a basic factor in achieving Goal 1 of the Millennium Development Goals (eradication of poverty) and Goal 2 (compulsory and free basic education for all).

In 1990, the conclusions of the World Summit on Children included the goal that by the year 2000 all children in the world should have access to education and at least 80% of them should have the possibility of completing primary education. In 2000, the Dakar Summit adopted the document ‘Education for All’ whereby 181 states committed themselves to providing basic, quality education for all children, in particular girls. Despite that, 113 million children of school age at the present time have never been to school.

The abolition of tuition fees and charges for basic education, the creation of new schools and increasing awareness among children and parents that only education can give them a better future, would give children and their families an incentive to return to the classroom.

The European Union’s support for this initiative is also demonstrated by the importance which the Council has attached to the Millennium Development Goals³. Furthermore, this

¹ ‘The child shall be registered immediately after birth and shall have the right from birth to a name, the right to acquire a nationality and, as far as possible, the right to know and be cared for by his or her parents’, Article 7 of the *Convention on the Rights of the Child*.

² According to UNICEF data, in Bangladesh where there was a legal basis, it cost 0.20 \$ for each child of a total of 5 million children.

³ Achieving the Millennium Development Goals as a key objective for the European Union’s 2559th Council meeting, Brussels 26 January 2004, 5519/04 press 26.

initiative was recognised by the European Parliament in two resolutions. The first concerns the need to support compulsory and free basic education accessible to all, and the second concerns child labour in the production of sports equipment¹. However, these initiatives do not find practical expression in terms of EU cooperation with third countries, which continues to make a distinction between the exploitation of children and lack of education.

Legal framework: Instruments and international commitments

In 1989, the protection of children's rights was set out in the first world-wide legally binding code concerning the rights every child should enjoy, which was adopted by almost the entire international community. This document was the **United Nations Convention on the Rights of the Child** which detailed the minimum standards and basic principles for the protection of children from various forms of exploitation². In particular, Article 32 provides for the protection of children from any form of work *that is likely to be hazardous or to interfere with the child's education, or to be harmful to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development*. Moreover, the Convention contains measures against the use of children in the trafficking of drugs and other illegal substances, sexual exploitation, slave trading and against their participation in armed conflicts. The Convention, which has been ratified by all the states in the world except the USA and Somalia, is supplemented by two optional protocols from the year 2000 concerning the involvement of children in armed conflicts and trafficking in children, child prostitution and pornography.

The problems created by child labour are also covered by international labour rules. Two International Labour Organisation (ILO) conventions are equally important. **Convention 138** concerning the minimum age for admission to employment (1973)³, which is 15 years of age (14 for the developing countries), while for hazardous work the minimum age is 18. Convention 138 has not been ratified by the USA and three Member States of the European Union. **Convention 182** (1999)⁴ defines the worst forms of child labour as (i) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children under the age of 18 for use in armed conflict, (ii) child prostitution or pornography, (iii) the use of children for illicit activities, such as the trafficking of drugs and (iv) any form of work which is likely to harm the physical or mental health of children. Only one Member State of the European Union has not ratified this Convention.

At the regional level, significant progress was represented by the signing of the **African Charter on the Rights and Welfare of the Child** by the African Union in 1990⁵. Inter alia,

¹ 2001/2030(INI) and OJ No 261 E of 30.10.2003 p. 0587-0589.

² *Convention on the Rights of the Child*, <http://www.unicef.gr/reports/symb.php>.

³ *Convention concerning Minimum Age for Admission to Employment*, <http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm>.

⁴ *Convention concerning the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour*, <http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm>.

⁵ *African Charter on the Rights and Welfare of the Child*, http://www.africa-union.org/Official_documents/Treaties_Conventions_en
Vertimas pagal sutartį
Vertimas pagal sutartį

Article 22.2 of the Charter states that no child under the age of 18 shall take a direct part in hostilities.

The signing of various international conventions and special protocols represents only the beginning of the formation of a significant legal framework for the protection of children at international level. Unfortunately, however, their ratification and implementation at national level remains inadequate.

In 1992, the ILO presented the International Programme on the Elimination of Child Labour¹ which includes action in various areas such as exerting pressure on governments to adopt laws on compulsory basic education. The IPEC operates successfully in 51 countries and has the potential to develop, if its funding is bolstered.

In the United Nations, there are various departments and mechanisms responsible for promoting human rights and dealing with the phenomenon of child labour. One of these is the UN High Commissioner for Human Rights. This office comprises two categories which promote the protection of human rights: the bodies set up by the Charter of Human Rights and those prescribed by the Treaties. The Committee on the Rights of the Child², of the latter category, is a body composed of specialised, independent personnel who supervise the implementation of the Treaty and the two optional protocols in the States which have ratified them; the States themselves are also required to submit regular reports to the Committee.

The UN works together with other organisations and services to promote human rights. Of these organisations, UNICEF contributes towards that end via cooperation programmes with national governments.

Children's rights were also the subject of the UN General Assembly Special Session of May 2002, the aim of which was to draw up a framework to promote children's rights over the following ten years. Child labour is covered in the final text 'A world fit for children'³, and in particular the paragraph entitled 'Protecting against abuse, exploitation and violence'. However, the General Assembly encourages effective action by the international community to eliminate and prohibit the worst forms of child labour while, on other forms of labour, the text is less precise.

The role of the EU in the fight to eliminate child labour

The promotion of children's rights and, in particular, the endeavour to eliminate child labour are not the subject of a uniform European strategy. Even within European development policy, this aspect of policy does not occupy a central position. Moreover, neither does the *Council regulation laying down the requirements for the implementation of development cooperation operations which contribute to the general objective of developing and*

¹ IPEC - International Programme on the Elimination of Child Labour

² Committee on the Rights of the Child (CRC)

³ Final document of the Special Session of the General Assembly on Children on 10 May 2002, *A world fit for children*, part III / B / 3, art. 441-44, <http://www.unicef.org/specialsession/wffc/index.html>

*consolidating democracy and the rule of law and to that of respecting human rights and fundamental freedoms*¹ make any specific reference to children's rights.

The *Communication from the Commission concerning the European Union's role in promoting human rights and democratisation in third countries*² stresses that 'to be effective, respect for human rights and democracy should be an integral or 'mainstream', consideration in all EU external policies'. Such an approach encourages the search for solutions to the problem but may be considered haphazard unless appropriate bodies are also present to turn the spotlight on these specific problems amid the other priorities³.

The European Parliament underscores that risk in its *resolution on trafficking in children and child soldiers* and in the *resolution of the ACP-EU Joint Assembly on the rights of children and, in particular, child soldiers*. There are two approaches to the subject. On the one hand a horizontal approach which embraces the general incorporation of the protection of children's rights into all the European Union's policies and, on the other hand, specific measures aimed at promoting children's rights, including a special budget for that purpose.

Corporate responsibility

Globalisation has changed the role of multinational companies. Consumers have become more aware not only about quality and the price of products but also about the conditions under which they are manufactured. The social responsibility of the multinationals is therefore the focus of much attention.

In 1997, the first attempt was made to approach the subject from this angle, with the *Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy*, adopted by the International Labour Organisation (ILO), which contains references, *inter alia*, to respect for the minimum age for access to employment⁴ and the elimination of the worst forms of labour⁵.

In 2000 the *OECD Guidelines for Multinational Enterprises* laid down a number of non-mandatory rules in various areas of human rights which stressed the need for companies to make a contribution to the abolition of child labour⁶.

Moreover, since 2000, the same aim has been pursued by the United Nations in the form of the fifth principle of the *Global Compact*⁷.

¹ Regulation (EC) No 975/1999, OJ L 120 of 08/05/1999, p. 0001-0007

² COM(2001)252, final

³ Mirjam Van Reisen, Invisible children, Towards integration of children's rights in EU Member States' development cooperation policies, 2002

⁴ Paragraph 36, Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy, <http://www.ilo.org/public/english/employment/multi/download/english.pdf>.

⁵ Introduction 190, *ibid.*

⁶ Chapter IV, paragraph 1b), The OECD Guidelines for Multinational Enterprises, 2000, <http://www.oecd.org/dataoecd/56/36/1922428.pdf>

⁷ <http://www.un.org/Depts/ptd/global.htm>.

Vertimas pagal sutartį
Vertimas pagal sutartį

The report by the UN High Commissioner on the responsibilities of transnational corporations with regard to human rights, which was adopted by the Subcommission on the Protection and Promotion of Human Rights in 2003, confirms and reinforces the principles championed in relation to child labour¹ prior to that date.

A. Corporate rules of conduct

As initiatives to protect children's rights have evolved, more 'codes of conduct' for companies have emerged to attune them to the argument that economic success can go hand in hand with respect for children's rights.

A positive example in this respect is the cocoa industry. In 2000, the Global Industry Group (GIG) was formed by producers, trade unions and other players in the cocoa industry at international level. At the end of that year, they signed a Protocol concerning cases of exploitative child labour in cocoa-growing in the countries of West Africa. The aim of this Protocol is to develop effective and authoritative standards in the farming of this particular product by July 2005. The WACAP programme², in the broader framework of the ILO IPEC programme, aims to eliminate the worst forms of child labour in the cocoa industry and commercial agriculture and to remove all children working under hazardous conditions in the cocoa industry. The first results of the programme (30 June 2004) report that 250 children were removed from plantations in the West African countries and returned to schools in September.

Another positive development occurred in Pakistan (where 75% of global production of soccer balls takes place). The findings of a joint study by the ILO, the Sialkot Chambers of Commerce and Industry and the American Council for the Soccer Ball Industry were of particular concern in relation to the children in this area. The Sialkot Chambers of Commerce and Industry and the ILO implemented a plan to restrict the use of children in the production (stitching) of soccer balls and to educate former, younger workers so that they have more varied opportunities for employment in the future. According to estimates for the first two years, the results of implementing this plan were encouraging and the number of producers taking part had increased³.

B. Recognition of corporate social responsibility (CSR)

In this programme, significant progress was made with the *Communication from the Commission concerning Corporate Social Responsibility*⁴. CSR has been defined as voluntary integration of social and environmental concerns in the business operations of companies. It is

¹ Chapter II, paragraph 42 *Report of the United Nations High Commissioner on Human Rights on the responsibilities of transnational corporations and related business enterprises with regard to human rights*, E/CN.4/2005/91, 15/02/2005.

² West Africa commercial agriculture programme to combat hazardous and exploitative child labour. This programme covers five countries in West Africa: Ghana, Cameroon, the Cote d'Ivoire, Guinea and Nigeria <http://www.ilo.org/public/french/region/afpro/yaounde/mdtyaounde/download/wacapsye.pdf>.

³ Combating child labour in the soccer ball industry in Pakistan, *From stitching to school* http://www.ilo.org/public/english/standards/ipec/publ/download/2004_soccerball_en.pdf.

⁴ Communication from the Commission concerning Corporate Social Responsibility: a business contribution to Sustainable Development, COM(2002) 347 final.

considered that if companies succeed in managing change in a socially responsible manner this will make a positive impact at macro-economic level. In its *resolution on the Communication from the Commission on participation of non-state actors in EC development policy*¹, Parliament recognised CSR as an element of EU development policy, which was particularly important as it indirectly represents an instrument for the protection of children from economic exploitation.

Another aspect of the problem is of an economic nature. Guaranteeing that materials and products have been produced responsibly and ethically is a means of sensitising consumers to the ethical considerations attached to their goods. The prices of the products produced by the hands of cheap child labour are more competitive. Children should not be sacrificed on the altar of development and competitiveness. Consequently, countries which do not invest in the quality of their human resources are condemned to perpetuate their underdevelopment.

¹ EP resolution on the communication from the Commission to the Council and the European Parliament and the Economic and Social Committee on participation of non-state actions in EC development policy, A5-0249/2003.
Vertimas pagal sutartį
Vertimas pagal sutartį